

Баронеса, извика
Худецът като се хвърли през
Краката на меситоката
Худавица, „Съмаи се над
мене — аз Ви обичам —
аз ще умира, ако не от-
бъснежте.“

Красивата вдовица
затихна да се сите ви-
соко и ситдики се му
показа вайсара.

~~Когато той излезе,
под ситието на вайсара
и се ситиеше още, когато
а той наведе глава.~~

Когато той излезе
спомени и заграмени се
наведена глава, Баронеса
сидеше на вайсара и се
сидеше още.

Когато вайсара получи
отказа на вайсара, защото
се въ сводила срам и
трака чукара поизв. Не
сидиринбра тѣ бѣше на-
пълно самовладна. На
майка си, когато ѝ отиде
ваше, тѣ заиде сѣвойно.
„Азъ се помирехъ, но не
~~не остана сѣвойно за~~